

Examining the relation between social capital, life satisfaction and academic achievement: school of physical education and sport case¹

Sosyal sermaye, yaşam doyumu ve akademik başarı ilişkisi: BESYO örneği

Faik Ardahan²

Abstract

The purpose of present study was to examine the relation between social capital, life satisfaction and academic achievement on the example of Akdeniz University, School of Physical Education and Sports students. This is an descriptive study and sampling group consisted of by the volunteer participant who were 115 male ($\bar{X}_{age} = 21.91 \pm 2.39$) and 51 female ($\bar{X}_{age} = 21.10 \pm 1.77$) and totally 166 participants, $\bar{X}_{age} = 21.66 \pm 2.24$).

In this study, Social Capital Scale which was developed by Onyx and Bullen (2000) and adapted to Turkish population by Ardahan (2012) Life Satisfaction Scale (LSS) which was developed by Diener et al. (1985) and adapted to Turkish by Koker (1991) and Achievement Scale which was developed by Bilgin and Kaynak (2008) have been used. In the evaluation of the items in LSS and Achievement Scale (1 = Definitely Disagree ... 5 = Definitely agree), and in SC (1 = Definitely No ... 4 = Definitely yes) were used. The data collected by face to face method between the dates between 01st January and 30th March 2012. Since, in the

Özet

Bu çalışmanın amacı sosyal sermaye algısı, yaşam doyumu ve akademik başarı arasındaki bir ilişki olup olmadığını Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencileri örneğinde sorgulamaktır. Çalışma tanımlayıcı araştırma modelinde yapılmıştır. Bu çalışmanın örneklem gurubunu araştırmaya gönüllü olarak katılmış 115 erkek ($\bar{X}_{vas} = 21.91 \pm 2.39$) ve 51 kadın ($\bar{X}_{vas} = 21.10 \pm 1.77$) toplam 166 kişiden ($\bar{X}_{vas} = 21.66 \pm 2.24$) Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencileri oluşturmaktadır.

Çalışmada Onyx ve Bullen (2000) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Ardahan (2012) tarafından yapılan Sosyal Sermaye Ölçeği ve Bilgin ve Kaynak (2008) tarafından geliştirilen Başarı Ölçeği, Diener ve ark. (1985) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Köker (1991) Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Yaşam Doyumu ve Başarı ölçeği maddelerinin değerlendirilmesinde maddeler (1- Kesinlikle Katılmıyorum,..., 5- Kesinlikle Katılıyorum), Sosyal Sermaye ölçeğinde (1- Kesinlikle Hayır,..., 4-Kesinlikle

¹ This paper was presented in poster section in 12th International Sport Sciences Congress, in Denizli-Turkey, in 12th-14th December

² Assist. Prof. Dr., Akdeniz University, School of Physical Education and Sport, Recreation Department, ardahan@akdeniz.edu.tr

process of assessing data the descriptive statistic methods such as frequency (f), percentage (%), average (M) and standard deviation (SD), were not applicable, to examine the differences between groups; One Way ANOVA and independent sample T-test, to examine the correlation between variables; Pearson Correlation test and to define which groups caused the differences; Tukey-b test have been used and results have been assessed according to significant level at 0.01 and 0.05.

As a result of this study, there is statistically meaningful correlation between social capital, life satisfaction and achievement and it can be said that life satisfaction and social capital level at medium level; the participants see their academic achievement level adequate. As Social Capital level of participant increase, life satisfaction and academic achievement increase. In addition, there is statistically meaningful correlation between life satisfaction and academic achievement.

Keywords: social capital, life satisfaction, academic achievement, student

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Giriş

Sermaye kavramı ve konusu; ekonomi ve sosyoloji literatüründe çok irdelenen ve araştırma yapılan konulardan biridir. Ekonomi açısından sermaye, piyasada fayda veya getiri elde etmek amacıyla üretim faktörlerinin yatırıma yönlendirilmesi ve/veya dönüştürülmesi olarak tanımlanmaktadır (Lin, 2001). Çok çeşitli sermaye yapıları ve bu yapıların ifade ediliş biçimleri vardır. Bunlar; sermaye formları sıralaması içinde yer alan sermaye türlerinden; yatırımların para karşılığı olarak ifade edilen **ekonomik sermaye**; taşınmaz ve alt yapıların oluşturduğu **fiziksel sermaye**, eğitim ve iş verimliliğinin oluşturduğu **insan sermayesi**, sosyo-ekonomik avantaj sağlayan kültürel birikim olarak **kültür sermayesi** ve sosyal birlikteliğe yerleşik ilişki ve güven birikiminin tümü olarak **sosyal sermaye**'dir (Kuşçu, 2006). Bir de buna toplumun toplam hem fiziksel hem de ruhsal sağlığının iyi olma halini belirten **sağlık sermayesi** ilave edilmelidir (Ardahan, 2012).

Evet) olarak ağırlıklandırılmıştır. Araştırmanın verileri 01-Şubat-2012/30-Mart-2012 arasında yüz yüze anket yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; frekans (f), yüzde (%), ortalama (M) ve standart sapma (SS) gibi tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerin yanında ve gruplar arasındaki farkın belirlenmesinde One Way ANOVA testi, independent sample T-test, değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Correlation test, farklılıkların hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek Tukey-b testi kullanılmış ve sonuçlar 0.01 ve 0.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Araştırma sonucuna göre; sosyal sermaye algısı, yaşam doyumu ve akademik başarı arasında doğrusal bir ilişki bulunmuştur. Öğrencilerin YD'ları orta düzeydedir ve öğrencilerin kendilerini başarılı görmekteyler. Öğrencilerin sosyal sermaye düzeyleri arttıkça YD'ları ve akademik başarıları artmaktadır. Bunun yanında YD ile okuldaki başarı arasında istatistiki olarak anlamlı pozitif yönlü bir korelasyon vardır.

Anahtar Kelimeler: sosyal sermaye, yaşam doyumu, akademik başarı, öğrenci

Sosyal sermaye kavramı toplumsal dayanakları olan bir kavramdır. Bazı yazarlar sosyal sermayeyi bir grubun veya bir toplumun özellikleri veya sahip oldukları değerler toplamı olarak görürken (Putnam ve diğ., 1993; Fukuyama, 1995; Kawachi ve diğ., 1997), Portes (1998) toplumun sahip olduğu bir değer olarak değil bireylerin sahip oldukları bir değer olarak, Glaeser (2001) de benzer şekilde kavramı daha çok bireysel düzeyde verilen kararların toplumsal yansımaları olarak görmüştür.

Sosyal Sermaye kavramı konusunda birçok tanım vardır. Putnam ve diğ. (1993) sosyal sermayeyi; “güven, norm ve sosyal ağların oluşturduğu sosyal organizasyonlar veya sosyal ilişkiler toplamı” olarak tanımlarken; Fukuyama’ya (1999); “bireyler arasındaki işbirliğini ve iletişimi teşvik eden ve içtenliğin, gönüllülüğün ve samimiyetin hâkim olduğu değerler birliği”, Grootaert-Van Bastelaer (2002); “insanlar arasında bağlantı kuran, kurumlar, ilişkiler, tavırlar ve değerlerin ekonomik ve sosyal gelişmeye yaptıkları katkılar”, Heral (2006); “bireylerin sahip oldukları veya kendi aralarında yarattıkları ortak amaçlara ulaşabilmek için, bireysel, gruplar halinde veya örgütler olarak bir arada çalışma yeteneği” olarak tanımlamıştır.

Üniversite öğrenimi dönemi, bireylerin çoğu zaman hayatları boyunca sürdürecekleri davranışların biçimlendiği en önemli süreçtir. Eğitim süreci bireyi geleceğe taşıyan ve onu geleceğe hazırlayan, diğer bir deyişle sektörün beklentilerine uygun donanımla hayata başlamak için gerçek hayatın küçültülmüş bir modeli içinde her şeyin verildiği dinamik bir yapıda olmalıdır. Sektör öngörüsü olmadan üretilen ve birçoğunun işsiz olduğu mezunların durumu “ne üretirsem satırım” anlayışının olduğu üretim sistemlerindeki satılmayan ürünlere benzetilebilir. Satılmayan ürünün önce stoklanıp, daha sonraki dönemlerde kullanılmaya ve satılmaya fırsatlarının arandığı, stoktaki mallar (istihdam edilemeyen eğitilmiş mezunlar); işsiz kalmak yerine eğitim aldığı konuların dışında çalışırlar (amaca uygun olmayan bir başka üretimde kullanılırlar) ya da elde kalmaya devam ederler (Ardahan, 2010). Bu sebeple öğrenci sektör odaklı ve gerçek hayatın küçültülmüş modeli ile içinde eğitilmelidir. Sosyal Sermaye alt boyutlarının hepsini daha okulda iken mutlaka deneyimlemelidir. Bu öğrencinin okul ve eğitim tatminini arttıracak, mesleki anlamda onu daha güçlü kılacak donanımlarla mezun olmasını, okuldaki başarısını ve gerçek hayatta başarılı olmasını sağlayacaktır.

Tatmin (doyum) kavramı farklı çalışmalarda farklı boyutlarıyla ele alıp tanımlanmıştır. Yaşam tatmini, iş tatmini, mesleki tatmin, sosyal tatmin, ekonomik tatmin, okul tatmini, sağlık tatmini, rekreasyonel tatmin bu boyutların bazılarıdır. Luthans (1994) tatmini; “bireylerin yaşamı algılama biçimi ve buna karşılık ortaya koyduğu duygusal cevap” olarak tanımlanmışken, Schemerhorn ve diğ. (1994), “bireyin içinde bulunduğu sosyal ve fiziksel şartların yanında günlük yaşamdaki aktivitelere verdiği

duygusal tepki ve/veya bireyin beklentilerinin karşılama derecesi” olarak, Eroğlu (1996) ise “başka bir kişi tarafından ifade edilemeyen ve gözlemlenemeyen, bireyin kendisinin hissettiği ve tanımladığı kişisel memnuniyet ve kendi iç huzurunu anlatmak için kullandığı değerler toplamı” şeklinde tanımlamıştır. Yaşam doyumu (YD) ya da diğer bir tanımlama biçimiyle mutluluk, insanlığın her zaman ilgi odağı olmuş ve felsefeciler mutluluğu insan eylemlerinin motivasyon kaynağı olarak görmüşlerdir (Özer ve Karabulut 2003). Neugarten’in, 1961 yılında ilk kez tanımladığı YD kavramı daha sonra pek çok araştırmacının ilgisini çekmiş ve birçok konu ile ilişkili çalışmalar yapmalarına sebep olmuştur. YD, bir bireyin beklentileri ile gerçek durumun karşılaştırılmasıyla ortaya çıkan sonucu ifade eder ve bireyin yaşamının ve yaşamındaki birçok boyutlarını içerir. Bireyin, mutlu olma, moral sahibi olma gibi birçok boyuttan beklenenin üstünde (iyi olma) bir sonuca sahip olma halini ifade eder.

YD; “bireyin kendi yaşamında sahip olduğu ve bunlardan elde ettiği sonuçlara bakarak öznel iyi olma ve yaşam kalitesi hakkında ulaştığı kişisel yargılarını ifade eder” (Keser, 2005). Bireylerin YD’nu etkileyen unsurlar şu şekilde sıralanmaktadır (Schmitter, 2003; Dağdelen, 2008, 12; Otacıoğlu, 2008); yaşamı anlamlı bulmak, günlük yaşamdan mutluluk duymak, amaçlara ulaşma konusunda uyum, bedensel olarak bireyin kendisini iyi hissetmesi, ekonomik güvenlik, olumlu bireysel kimlik ve olumlu sosyal ilişkiler kurmaktır.

Literatürde YD üç kategoride gruplandırılarak tanımlanmaktadır. YD birinci grupta, erdem, iyi oluş, kutsallık gibi bir dış faktörlere ve ölçütlere dayanarak, ikinci grupta, bireylerin yaşamlarından tatminkar olma durumuna neyin sebep olduğu sorusunun cevapları üzerinde durularak, üçüncü grupta mutluluk, günlük yaşamın akışı üzerine kurulmaktadır (Özer ve Karabulut, 2003).

Başarı; bir işte, bir durum ya da bir süreç karşısında bireyin tanımlanan hedeflerine ulaşması, kendini en iyi şekilde göstermesi ve olumsuzlukların üstesinden gelebilmesi olarak tanımlanabilir. Başarı kavramı sadece bir durumu veya yapıyı ifade etmek amaçlı değil, yaşam teorisi üzerine kurulmuş, her durumu açıklamak için kullanılan bir ifadedir. Başarı bireyin; iş, sanat, spor ve kültürel hayatında, ev yaşamında ve daha birçok alanda elde edilebilir. Diğer bir ifade ile içerisinde bulunulan ortamda ya da alanda bireyin kendini hissettirme ve fark yaratma çabası ve durumu olarak da açıklanabilir (Ardahan, 2013). Bu tanımın yanında Akademik başarı; belirlenen müfredatı, belirlenen müfredat süresinde, gerçek yaşamda bireyi güçlü kılabacak donanımlarla tamamlama olarak tanımlanabilir.

Başarı güdüsü, bireylerin kendi tanımladıkları veya beklenen hedeflere ulaşmak için ortaya koydukları neden olarak tanımlanabilir (McClelland, 1985). Başarı güdüsüne sahip ve başarı için motive olmuş bireylerin profesyonel ve bireysel hedeflere yönelik nitelikli çaba ortaya koyarak ulaşma çabaları ile fiziksel, mental ve psikolojik zorluklar ve engellerle başa çıkma arzusu onlara karşı koyma çaba ve eğilimlerinin diğer bireylere oranla yüksek olduğu bir gerçektir. Bu sebeple başarı güdüsünde; kazanma, mükemmellik ve içsel başarı duygusu bireylerin birçok yaşam alanında ön plana çıkar. Başarı ihtiyacı bireylerin kendilerini kendi tanımladıkları ve/veya kendilerine tanımlanan hedeflerle özdeşleştirerek, bireylerin iş başarılarının (mesleki başarı, görev başarısı gibi) artmasını sağlayan önemli bir faktördür (Kaya ve Selçuk, 2007). Başarı arzusu içinde olan bir birey başarının gerektirdiği gelişim için çaba sarf ederken başarının gerektirdiği kariyer yolculunda karşılaşılması muhtemel bazı veya birçok riski de göze alabilmenin yanında, onlarla baş edebilecek donanımına da sahip olmak için nitelikli çaba ortaya koyarlar, sorumluluk üstlenmede gönüllüdürler, kendilerini meslek ve işlerine adanmışlar, mücadelecidirler ve kolay vazgeçmezler (McClelland, 1961).

Birçok araştırmacı; başarı ve başarı güdüsünün gereklerini ana ve ikincil unsurlar olarak ele almış ve gruplandırmışlardır. Ana unsurlar; hedef belirleme, inatçılık-ısrarcılık, başarıya inanma, ikincil unsurlar; gurur duyma, üstünlük-egemenlik ve konsantre olabilme olarak belirtilmiştir (Byrne ve diğ., 2004; Higgins ve diğ., 2001). Başarının oluşabilmesi için bahsedilen bu unsurların hepsinin mutlaka başarılacak olay/durum/süreçte olması gerektiği, başarının oluşabilmesi için gösterilecek nitelikli çabanın birincil ve ikincil çabalardan oluşması gerekmektedir (Schuler ve Prochaska, 2001). Diğer bir deyişle; başarı arzusunun birincil unsurlarını; özgüven, hırslı, azimli çalışma ve göreve ilişkin içsel motivasyon, ikincil unsurlarını ise izleyen biçimde özetlemişlerdir (Kaya ve Selçuk, 2007; Schuler ve Prochaska, 2001):

- **Telafi Edici Çaba:** Bireye tanımlanmış görevde başarısız olmamak için tanımlananın dışında ve fazlasında çaba harcamaya gönüllü/istekli olmak.
- **Rekabet yönelimi:** Rekabetin zorunlu kıldığı içsel ve dışsal motivasyon öğelerinden beslenen başkalarından daha iyi ve hızlı olma arzusu.
- **Başarılı olunacağına dair güven duyma:** Zorlukların başarıya ulaşmak için engel olmayacağına olan inanç ve güven.
- **Egemenlik, üstünlük:** Gerektiğinde olağan ve olağan üstü durumlarda başkalarının üstünde güç ve etki bırakmak için inisiyatif alma ve diğer faaliyetleri kontrol etme eğilimi.
- **Öğrenme isteği:** Sürekli öğrenme ve gelişme arzusu içinde olma.

- **Düzenli ve devamlı çalışma:** Başlayan bir işin veya projenin sonuna kadar gidebilme becerisi.
- **Korkusuzluk:** Zor görevlerin başaramama korkusunun olmaması, başkalarıyla çalışmaktan korkmamak.
- **Esneklik:** Değişimi ve yeni görevler almaya ve bunların gereklerini yerine getirmeye istekli olmak.
- **Odaklanma:** İçsel ve dışsal unsurlardan uzaklanarak çalışılan konu veya proje üzerinde uzun süre başlangıç arzusunu sürekli kılacak veya arttıracak şekilde odaklanma eğiliminde olmak.
- **Hedef belirleme:** Hedefler belirleme ve belirlenen hedefleri başarmak amaçlı uzun, orta ve uzun vadeli planlar yapmak.
- **Bağımsızlık:** Başkalarından emir, talimat, tarif ve yönlendirme almadan, bireysel çalışma yeteneğine sahip olma.
- **İçselleştirmek:** Kontrol odağı içerde olmak. Diğer bir deyişle, ulaşılan sonuçlar hakkında bireyin kendisini sorumlu tutması.
- **Israr, inat:** Tanımlanan hedefi gerçekleştirmek için uzun vadeli olarak aynı istek ve arzuyu taşıyabilmek.
- **Zor görevleri tercih etme:** Kolay görevler yerine zor görevleri alma eğiliminde ve arzusunda olmak.
- **Üretkenlikten övünç, gurur duyma:** Bir işte, görevde başkalarından iyi olma duygusu.
- **Kendine hakimiyet:** Disiplin, işe adanmışlık konusunda bireyin duygu ve dürtülerini kontrol altında tutabilmesi.
- **Statü kazanma:** Bireysel olarak profesyonellik, daha yüksek statüleri, makamları ve daha iyi yaşam koşullarını arzuluyor olmak.

Yerli literatürde Sosyal Sermaye, YD ve Başarı ilişkisi üçlü olarak sorgulanmamıştır. Bu kavramlar çoğunlukla ikili ilişkilerle karşılaştırılmış ve bazı çalışmalar yapılmıştır. Başarı ve YD arasında, Sosyal sermaye ve Başarı arasında yapılmış çalışmaların bazıları; Bilgin ve Kaynak (2007) sosyal sermayenin iş başarısına etkisini, Özen ve Aslan (2006) içsel ve dışsal sosyal sermaye yaklaşımlarının iş dünyasındaki kullanımını, Özdemir (2008) sosyal sermaye ve bilgi yaratma ilişkisini sorgularken, Güler ve Emeç (2006) yaşam memnuniyetinin başarıda iyimserlik etkisini, Gündoğar ve diğ. (2007), üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunu etkileyen faktörleri, Ünal ve diğ. (2001) hekimlerde tükenmişlik, iş doyumu ve yaşam doyumunu sorgulamışlardır.

Bu sorgulamalardan ulaşılan sonuç Sosyal sermaye, yaşam doyumu ve başarı arasında doğrusal bir ilişki kurulabilirliğidir. Sosyal Sermaye; bireyin içinde bulunduğu çevresiyle oluşturduğu ilişkilerin toplamı iken, Başarma bireyin kendisinin ve/veya başkalarının tanımladığı hedefleri gerçekleştirme, istenen ve veya beklenen sonuçlara ulaşma iken YD bunların sonucunun tüm yaşama yansımalarıdır. Başarı arayan birisi için başarma duygusu bir beklentidir. YD bunun gerçekleştirilmesi durumunda bireyin ulaştığı bir sonuçtur. Elbette ki hedef belirlemek, hedeflere ulaşmak, bireyin hem tek başına gerçekleştireceği hem de güven ortamı içinde kuracağı ve geliştireceği ilişkilerin varlığı diğer bir deyişle Sosyal Sermaye birikimiyle, bunların nasıl kullanıldığı ile büyük ölçüde ilgilidir. Başarı güdüsünün ikincil unsurları ile YD elde etme arasında pozitif bir ilişki olması beklenir.

Bu çalışmanın amacı sosyal sermaye algısı, yaşam doyumu ve akademik başarı arasındaki bir ilişki olup olmadığını Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencileri örneğinde sorgulamaktır

Yöntem

Araştırma Modeli: Bu çalışma tanımlayıcı araştırma modelinde yapılmıştır. Araştırma Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Öğrencileriyle sınırlandırılmıştır.

Araştırma Grubu: Bu çalışmanın örneklem gurubunu araştırmaya gönüllü olarak katılmış 115 erkek ($\bar{X}_{yaş} = 21.91 \pm 2.39$) ve 51 kadın ($\bar{X}_{yaş} = 21.10 \pm 1.77$) toplam 166 kişiden ($\bar{X}_{yaş} = 21.66 \pm 2.24$) Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencileri oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı: Çalışmada Onyx ve Bullen (2000) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Ardahan (2012) tarafından yapılan Sosyal Sermaye Ölçeği ve Bilgin ve Kaynak (2008) tarafından geliştirilen Başarı Ölçeği, Diener ve diğ. (1985) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılan Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Yaşam Doyumu ve Başarı ölçeği maddelerinin değerlendirilmesinde maddeler (1- Kesinlikle Katılmıyorum,..., 5-Kesinlikle Katılıyorum), Sosyal Sermaye ölçeğinde (1- Kesinlikle Hayır,..., 4-Kesinlikle Evet) olarak ağırlıklandırılmıştır.

Sosyal Sermaye Ölçeğinin dokuz alt boyutunun içeriklerini izleyen şekilde özetlemek mümkündür (Ardahan, 2012). **Yerel Komiteye Katılım;** bireyin içinde olduğu toplumda toplum dinamiklerini ve sosyal yaşamı olumlu etkileyecek formal veya informal yerel yönetime katılımı, **Komşuluk İlişkisi;** bireyin komşularıyla olan ilişkilerini, **Bir Yere Aidiyet;** bireyin çalıştığı, işyerine, okuduğu

okula kendini ait hissetmesi, kendini oradaki ekibin bir parçası olarak görmesi ve kendini değerli görmesini, **Başkalışa Tolerans**; bireyin; kültürden, cinsel kimlikten, yaşam biçiminden, dini değerlerden ve diğer birçok faktörlerden kaynaklı kişisel farklılıklara toleranslı olma durumunu, **Sivil Toplum Kuruluşu (STK) Üyeliği**; bireyin yerel yönetimde formal olarak bir sivil toplum kuruluşuna üyeliğini ve aktif rol almasını, **Güven İnsan**; bireyin yaşadığı sosyal çevredeki insanlara güvenmesini, onları güvenilir bulmasını, **Güven Çevre**; bireyin yaşadığı yerdeki mahalleyi, çevreyi güvenilir bulmasını, **Sosyal Konularda İnişiyatif**; bireyin içinde bulunduğu toplumda başkalarını var sayması, onların fikirlerine önem vermesini, gerektiğinde sosyal yapı için inisiyatif almasını, **Sosyal Temsilcilik**; bireyin kendi sorumluluğunda olmayan fakat içinde bulunduğu toplumda başkalarına ve çevreye verdiği değerden dolayı üstlendiği rolleri ve sorumlulukları ifade eder.

Ölçeklerin Güvenirlik Değerleri: Sosyal Sermaye (Cronbach's Alpha=0.781), BA (Cronbach's Alpha=0.695) ve YD (Cronbach's Alpha=0.857) ölçeklerinin Cronbach Alfa değerleri olarak bulunmuştur ve üç ölçekte de geçerlilik sınırları içindedir.

Verilerin Toplanması: Araştırmanın verileri 01-Şubat-2012/30-Mart-2012 arasında yüz yüze anket yöntemi kullanılarak yapılmıştır.

Verilerin Analizi: Verilerin değerlendirilmesinde; frekans (f), yüzde (%), ortalama (M) ve standart sapma (SS) gibi tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerin yanında ve normal dağılım koşulları yerine geldiği için One Way ANOVA testi, independent sample -test, gruplar arasındaki farkın belirlenmesinde Tukey-b testi kullanılmış ve sonuçlar 0.01 ve 0.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular

Bu bölümde araştırma verilerine uygulanan analizleri sonuçları verilmektedir. Katılımcıların demografik bilgileri Tablo-1'de verilmiştir. Tablodan da görülebileceği gibi öğrencilerin önemli çoğunluğu erkeklerden oluşmaktadır. Bölümlere göre dağılımda %34,3 ile öğretmenlik en çok temsile sahiptir.

Tablo-1: Katılımcıların Demografik Bilgileri

Demografik Özellikler		f	%
Bölüm	Öğretmenlik	57	34,3
	Rekreasyon	40	24,1
	Yöneticilik	38	22,9
	Antrenörlük	31	18,7
Cinsiyet	Erkek	115	69,3
	Kadın	51	30,7
Toplam		166	100,0

Katılımcıların bölümlere göre sosyal sermaye algıları, YD düzeyleri ve akademik başarı değerleri Tablo-2'de verilmiştir. Tablodan da görülebileceği gibi genel olarak öğrencilerin YD'ları orta düzeydedir. Öğrencilerin kendilerini başarılı gördüklerini söyleyebiliriz. Sosyal Sermaye Ölçeği alt boyutlarından, Yerel komiteye katılım, STK Üyeliği, Güven İnsan ve Güven Çevre alt boyutlarında değerler tüm bölümler için beklenen değerin altındadır. Bu boyutların dışındaki alt boyutlarda ise ortalama değerin üstündedir. Başarı ilişkisi, Yerel Komiteye Katılım, Sosyal Konularda İnisiyatif Alma ve Sosyal Temsilcilik alt boyutlarında bölümler arasındaki farklılık istatistiki olarak anlamlıdır ($p < 0.05$). Başarı ilişkisindeki farklılık Antrenörlük bölümü lehine iken, Yerel Komiteye Katılımda farklılık Rekreasyon bölümü, Sosyal Konularda İnisiyatif Alma Rekreasyon ve Antrenörlük bölümü lehine, Sosyal Temsilcilik Antrenörlük bölümü aleyhinedir.

Tablo-2: Katılımcıların Bölümlere Göre Sosyal Sermaye Algıları, Yaşam Doymu Düzeyi ve Akademik Başarı Değerleri

	Genel $\bar{X} \pm SS$	Öğretmenlik $\bar{X} \pm SS$	Rekreasyon $\bar{X} \pm SS$	Yöneticilik $\bar{X} \pm SS$	Antrenörlük $\bar{X} \pm SS$	F
Yaşam Doymu	3,38±0,69	3,45±0,74	3,45±0,80	3,35±0,59	3,21±0,57	0,942
Akademik Başarı İlişkisi	4,14±1,18	4,04±1,25	3,90±1,37	4,11±1,06	4,68±0,70	2,957 *
Yerel Komiteye Katılım	3,04±1,53	2,98±1,54	3,64±1,41	3,04±1,47	2,40±1,52	4,154 *
Komşuluk İlişkisi	3,65±1,14	3,68±1,17	3,62±1,23	3,61±1,10	3,66±1,08	0,037
Bir Yere Aidiyet	4,36±0,99	4,28±1,10	4,68±0,83	4,18±0,98	4,32±0,98	1,886
Başkalığa Tolerans	4,37±1,20	4,30±1,28	4,65±1,10	4,00±1,38	4,61±0,80	2,473
STK Üyeliği	2,95±1,75	2,79±1,72	3,45±1,72	3,05±1,77	2,48±1,71	2,071
Güven İnsan	2,61±1,41	2,75±1,43	2,33±1,42	2,61±1,39	2,72±1,43	0,768
Güven Çevre	3,47±1,65	3,21±1,68	3,75±1,68	3,53±1,45	3,52±1,79	0,878
Sosyal Konularda İnisiyatif Alma	4,20±1,13	4,02±1,14	4,63±0,91	3,88±1,18	4,35±1,36	3,903 *
Sosyal Temsilcilik	3,59±1,47	3,63±1,47	3,90±1,43	3,79±1,44	2,87±1,36	3,487 *

* $p < 0.05$

Katılımcıların cinsiyete göre Sosyal Sermaye algıları, YD düzeyleri ve Başarı değerlendirmesi Tablo-3'de verilmiştir. Tablodan da görülebileceği gibi kadınlar ile erkekler arasında sadece Sosyal Sermaye Ölçeğinin Başkalığa Tolerans ve STK üyeliği alt boyutlarındaki farklılık istatistiki olarak anlamlıdır

($p < 0.05$). Bu sonuçlara göre kadın katılımcılar erkeklere göre başkalışa daha toleranslı iken, STK üyeliği konusunda ise erkekler kadın öğrencilere daha avantajlıdır.

Tablo3: Katılımcıların Cinsiyete Göre Sosyal Sermaye Algıları, Yaşam Doyum Düzeyi ve Akademik Başarı Deđerlendirmeleri

	Erkek $\bar{X} \pm SS$	Kadın $\bar{X} \pm SS$	t
Yaşam Doyumu	3,39±0,70	3,35±0,69	0,424
Akademik Başarı İlişkisi	4,10±1,21	4,22±1,12	-0,577
Yerel Komiteye Katılım	3,12±1,58	2,87±1,41	0,991
Komşuluk İlişkisi	3,55±1,21	3,85±0,94	-1,580
Bir Yere Aidiyet	4,35±1,00	4,37±1,00	-0,095
Başkalışa Tolerans	4,25±1,34	4,64±0,77	-1,968 *
STK Üyeliği	3,14±1,71	2,53±1,77	2,068 *
Güven İnsan	2,67±1,44	2,49±1,35	0,773
Güven Çevre	3,59±1,65	3,20±1,61	1,445
Sosyal Konularda İnisiyatif Alma	4,19±1,11	4,21±1,17	-0,141
Sosyal Temsilcilik	3,52±1,50	3,74±1,38	-0,935

* $p < 0.05$

Katılımcıların Sosyal Sermaye alt boyutları, YD düzeyleri ve Başarı ilişkisi arasındaki korelasyon Tablo-4’de verilmiştir. Tablodan da görülebileceği gibi; Sosyal Sermaye alt boyutlarından Bir Yere Aidiyet, STK Üyeliği ve Sosyal Temsilcilik ile YD arasında, Yerel Komiteye Katılım, Komşuluk İlişkisi, Bir Yere Aidiyet, Başkalışa Tolerans, Sosyal Konularda İnisiyatif Alma ve Sosyal Temsilcilik ile Başarı arasında istatistiki olarak anlamlı pozitif yönlü bir korelasyon vardır. Bunun yanında YD ile Başarı arasında istatistiki olarak anlamlı pozitif yönlü bir korelasyon vardır.

Tablo-4: Sosyal Sermaye Algısı, Yaşam Doyum Düzeyi ve Akademik Başarı İlişkisi Arasındaki Korelasyon

	Yaşam Doyumu	Akademik Başarı İlişkisi
Yaşam Doyumu	1	0,205**
Akademik Başarı İlişkisi	0,205**	1
Yerel Komiteye Katılım	0,126	0,181*
Komşuluk İlişkisi	0,018	0,302**
Bir Yere Aidiyet	0,263**	0,245**
Başkalışa Tolerans	0,036	0,360**
STK Üyeliği	0,165*	0,109
Güven İnsan	0,137	0,044
Güven Çevre	0,143	0,054
Sosyal Konularda İnisiyatif Alma	0,130	0,194*
Sosyal Temsilcilik	0,205**	0,163*

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

Tartışma ve Sonuç

Öğrencilerin eğitim öğretim dönemlerinde Sosyal Sermayelerinin artırılması için yapılacak her türlü çaba onları geleceğe daha güçlü hazırlayacaktır. Bu bireyin kendine olan güvenini arttıracak gibi, mesleğe aidiyetini, problem çözme yeteneğini ve tüm bunlarla birlikte akademik başarılarını ve YD'lerini arttıracaktır. Bu eğitim sürecinin ilköğretimden başlayıp üniversite ve sonrasına kadar planlı bir şekilde devam etmesi gereken çabaları içine alır. Elbette öğrencilerin farklı sosyal sermaye düzeylerinde olmaları homojen olmayan bir grubun doğru yönetilmesini de beraberinde getirir. İlköğretimde okuldaki kol faaliyetlerine katılma (örneğin; edebiyat kolu, gezi inceleme kolu, kütüphane kolu gibi) üniversitede öğrenci topluluklarına katılmaya, gerçek hayatta da STK'lara katılmaya karşılık gelecektir. Yerel yönetime, STK'larda rol alan, komşuluk ilişkilerini katma değer yaratmak için kullanan bir bireyin sosyal başarıları, akademik başarıları ve YD'si yüksek olacaktır (Anderson, 2008; Lau ve Li, 2011; Schuchart, 2012). Bahsedilen bu tartışma mevcut çalışmanın sonuçlarıyla örtüşmektedir. Mevcut çalışmada; sosyal sermaye, YD ve akademik başarı arasında istatistiki olarak anlamlı, pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki; akademik başarı ve sosyal sermaye alt boyutları arasında özellikle öğrencilerin, yerel komiteye katılımları, anlamlı ve doyumlu komşuluk ilişkisi, bir yere aidiyet hissedilmesi, başkılığa tolerans, sosyal konularda inisiyatif alma ve sosyal temsilcilik boyutlarında istatistiki olarak anlamlı pozitif yönlü bir ilişki mevcuttur. YD ile sosyal sermaye arasında; bir yere aidiyet, STK üyeliği ve sosyal temsilcilik boyutlarında istatistiki olarak anlamlı pozitif yönlü bir ilişki mevcuttur. Bu öğrencilerin kendini kurumsal vatandaşlık boyutunda bir yere ait hissetmesi, hem üniversite içinde hem de gerçek hayatta STK'larda üyelik ve temsiliyet ve sosyal temsilcilik arttıkça YD'nin arttığını ifade eder. Diğer bir deyişle; öğrenciler yerel komiteye katıldıkça, anlamlı ve doyumlu komşuluk ilişkisi kurgulandığında, kendilerini bir yere ait hissettiklerinde, ötekileşmenin olmadığı başkılığa tolerans arttıkça, sosyal konularda inisiyatif aldıkça ve sosyal temsilcilik arttıkça öğrencilerin akademik başarı düzeylerinde pozitif bir artış olacaktır.

Mevcut çalışmada YD, akademik başarı ilişkisi ve sosyal sermaye alt boyutlarında bayan öğrencilerin erkek öğrencilere oranla başkılığa daha fazla toleranslı olmaları, Özdikmenli Demir'in (2010) yılında yaptığı çalışmadaki sonuçlarla örtüşmektedir. Erkeklerin STK üyeliği ve STK'larda rol almalarının kadınlara göre daha fazla olması toplumun genelindeki "yöneten erkek" modelinin yansımasıdır (Yentürk ve ark., 2006). Yentürk ve ark. yaptıkları araştırma sonuçları mevcut çalışmada elde edilen sonucu desteklemektedir. STK'larda hala erkek egemen bir yapılanma mevcuttur.

Bölümler itibariyle bakıldığında Sosyal Sermaye alt boyutlarından Yerel Komiteye Katılım, Sosyal Konularda İnisiyatif Alma ve Sosyal Temsilcilik’de Rekreasyon bölümünün lehine olan farklılık öğrencilerin rekreasyon bölümünün gereklerini büyük ölçüde içselleştirdiklerini, gelecek hayatlarında büyük ölçüde kişisel ve toplumsal liderlik üstlenecekleri gerçeğiyle ve rekreasyon bölümü öğrenme çıktılarıyla büyük ölçüde örtüşmektedir.

Sonuç olarak öğrencilerin sosyal sermaye algıları yükseldikçe YD’leri ve akademik başarıları artmaktadır. Bu gerçek ilköğretimden yüksek öğretime kadar tüm okul yönetimlerinde bilinçli olarak ele alınmalı, müfredat yapılanması ve uygulanması bireylerin sosyal sermayelerini arttıracak şekilde tasarlanmalıdır. Bunun yanında eğitimin tüm tarafları (devlet, aile, okul yönetimi, eğitimciler, sektör, halk) işbirliği yapmalıdır. Bu alt yapıların sağlanması ve bireylerin, toplumun toplam YD’lerinin ve akademik başarı düzeylerinin arttırmak için merkezi otorite, yerel otorite, özel sektör, kamu sektörü, sivil toplum kuruluşları ve diğer tüm kurumlar kendileriyle her düzeyde öğrencileri desteklemeli ve motive etmelidirler. Bu konuda; belediyeler, üniversiteler, eğitim kurumları, gençlik merkezleri, sivil toplum kuruluşları, özel ve kamu sektörü ve diğer kurumlar liderlik üstlenerek; öğrencilerin sosyal sermayelerini arttıracak çözümler üretilmelidir.

Kaynakça

- Ardahan, F. (2010). Sektör odaklı eğitim anlayışıyla Akdeniz Üniversitesi Spor Yöneticiliği Bölümünde okuyan ve mezun öğrencilerinin bölüm tercihi ve aldıkları eğitim ile ilgili düşüncelerinin değerlendirilmesi, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(2): 682-695.
- Ardahan, F. (2012). Sosyal Sermaye Ölçeği geçerlilik, güvenirlik çalışması, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 9(2):773-789.
- Ardahan, F. (2013). Rekreatyonel Etkinliklere Katılmanın Örgüte, Mesleğe Bağlılık İle Yaşam Doyumu ve Başarı Algısı Üzerindeki Etkisi: Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Örneği, 21 th European Association For Sport Management (EASM) Türkçe Ön Konferansı Bildiriler Kitabı, Uluslararası Spor Ekonomisi ve Yönetimi Konferansı Kongre, 11 Eylül 2013, İstanbul Lütfü Kırdar Fuar ve Kongre Merkezi, İstanbul.
- Anderson, J.B. (2008). Social capital and student learning: Empirical results from latin American primary schools. *Economics of Education Review*, 27(4): 439-49.
- Bilgin, N. ve Kaynak, R. (2008). Sosyal Sermaye Faktörlerinin İş Başarısına Etkisi: Üniversite Çalışanları Üzerine Ampirik Bir Çalışma, *C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi*, Mayıs 2008, 32(1): 29-38.
- Byrne, Z.S., Mualler-Hanson, R.A., Cardador, J.M., Thornton, G.C., Schuller, H., Frintrup, A. ve Fox, S., (2004). Measuring achievement motivation: tests of equivalency for English, German, and Israeli versions of the achievement motivation inventory. *Personality and Individual Differences*, 37: 203-217.
- Dağdelen, M. (2008). Üretim ve Hizmet Sektöründe Çalışan İşçilerde Ruhsal Sağlık Düzeyi, Ruhsal Belirti Dağılımı, Algılanan Sağlık, İş Doyumu, Yaşam Doyumu ve Sosyo demografik Özelliklerinin Karşılaştırılması. İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi Uzmanlık Tezi.

- Diener, E., Emmons, R.A., Larsen, R.J. ve Griffin, S. (1985). The Satisfaction With Life Scale, *Journal of Personality Assessment*, 49, 71-75.
- Dikmen A.A. (1995). İş Doymu ve Yaşam Doymu İlişkisi. Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 50/3-4.
- Eroğlu F. (1996). *Davranış Bilimleri*. İstanbul: Beta Basım Yayım.
- Fukuyama, F. (1995). Trust: The social virtues and the creation of prosperity. New York: Free Press.
- Fukuyama, F. (1999). Social Capital and Civil Society (Conference), The Institute of Public Policy, George Mason University, October 1, 1999, <https://www.imf.org/external/pubs/ft/seminar/1999/reforms/fukuyama.htm>, Erişim Tarihi: 04.07.2012
- Glaeser, E.L. (2001). The formation of social capital. *Canadian Journal of Policy Research*, 2:34-40.
- Grootaert, C., Narayan, D., Jones, V. N. ve Woolcock, M. (2004). Measuring social capital. An integrated questionnaire. World Bank Working paper no. 18, The World Bank, Washington, DC.
- Güler, B.K., ve Emeç, H. (2006). Yaşam Memnuniyeti ve Başarıda İyimserlik Etkisi, *D.E.Ü.İ.İ.B.F. Dergisi*, 21(2): 129-149.
- Gündoğar, D., Gül, S.S., Uskun, E., Demirci, S. ve Keçeci, D. (2007). Üniversite Öğrencilerinde Yaşam Doymunu Yordayan Etkenlerin İncelenmesi, *Klinik Psikiyatri*, 10:14-27.
- Heral I. (2006). Sosyal Sermaye, http://www.eastweststudies.org/tr/makale_detail.php?makale=58&tur=10025.03.2006
- Higgins, E.T., Friedman, R.S., Harlow, R.E., Idson, L.C., Ayduk, O.N. ve Taylor, A. (2001). Achievement orientation from subjective histories of success: promotion pride versus prevention pride. *European Journal of Social Psychology*, 31: 3-23.
- Kaya, N. ve Selçuk, S. (2007). Bireysel Başarı Güdüsü Organizasyonel Bağlılığı Nasıl Etkiler? *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 8 (2): 175-190.
- Kawachi, I., Kennedy, B.P., Lochner, K. ve Prothrow-Stith, D. (1997). Social capital, income inequality and mortality. *American Journal of Public Health*, 87, 1491-1498.
- Keser, A. (2005). İş Doymu ve Yaşam Doymu İlişkisi: Otomotiv Sektöründe Bir Uygulama. İş, Güç Endüstri ilişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi, 7(2): 52-63.
- Kuşcu, M.K. (2006). İş Yaşamında Sosyal Sermayenin Çalışanın Fiziksel ve Ruhsal Sağlığındaki Yeri, Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Köker, S. (1991). Normal ve sorunlu ergenlerde yaşam doyumu düzeyinin Karşılaştırılması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Lau, M. ve Li, W. (2011). The extent of family and school social capital promoting positive subjective well-being among primary school children in Shenzhen, China, *Children and Youth Services Review* 33: 1573-1582.
- Lin, N. (2001). *Social Capital: A Theory of Social Structure* 2nd Action, Cambridge University Pres.
- Luthans F. (1994). *Organizational Behavior*. New York: McGraw-Hill, Inc.
- McClelland, D.C. (1985). *Human motivation*, Glenview, IL: Scott, Foresman.
- McClelland, D.C. (1961). The achieving society. Princeton, Van Nostrand. In:
- Onyx, J. ve Bullen, P. (2000). Measuring Social Capital in Five Communities, *Journal of Applied Behavioral Science*, 36(1): 23-42.
- Otacıoğlu, G.S. (2008). "Analysis Of Job And Life Satisfaction Of Music Teachers", *Turkish Journal Music Education*, The Refereed Scholarly journal of the Muzik Eğitim Yayınları, January, 2008 Year: 1, 1(1): 37-45.
- Özdemir, A. (2008). Sosyal Ağ Özellikleri Bakış Açısıyla Sosyal Sermaye ve Bilgi Yaratma İlişkisi: Akademisyenler Üzerinde Yapılan Bir Alan Araştırması, *Anadolu University, Journal of Social Sciences*, 8(2): 81-102.
- Özer, M. ve Karabulut, Ö.Ö. (2003). Yaşlılarda Yaşam Doymu, *Geriatric Dergisi*, İzmir, 6(2):7

- Özen, Ş. ve Zuhall, A. (2006) İçsel ve Dışsal Sosyal Sermaye Yaklaşımları Açısından Türk Toplumunun Sosyal Sermaye Potansiyeli: Ortadoğu Sanayi ve Ticaret Merkezi (OSTİM) Örneği, **Akdeniz İ.İ.B.F. Dergisi**, (12), 130- 161.
- Portes, A. (1998). Social capital: Its origins and application in modern sociology. *Annual Review of Sociology*, 24: 1–24.
- Putnam, R.D., Leonardi, R. ve Nanetti, R.Y. (1993). *Making democracy work: Civic traditions in modern Italy*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Schermerhorn, J.R., Hunt, J.G. ve Osborn, R.N. (1994). *Management*. NewYork: John Willey and Sons.
- Schuchart, C. (2012). School social capital and secondary education plans, *Educational Studies*, DOI:10.1080/03055698.2012.667870.
- Schmitter, C. (2003). Life Satisfaction In Centenarians Residing In Long-Term Care. (21 Şubat, 2003). <http://www.mmhc.com/articles/NHM9912/cutillo.html>, 19 Nisan 2011.
- Ünal, S., Karlıdağ, R. ve Yoloğlu, S. (2001). Hekimlerde Tükenmişlik ve İş Doyumu Düzeylerinin Yaşam Doyumu Düzeyleri İle İlişkisi, *Klinik Psikiyatri*, 4:113-118.
- Yentürk, N., Kurtaran, Y., Uran, Ş., Yurttagüler, L., Akyüz, A. ve Nemutlu, G. (2008). İstanbul Gençliği – STK üyeliği bir fark yaratıyor mu?, İstanbul Bilgi Üniversitesi STK Eğitim ve Araştırma Birimi, http://genclik.bilgi.edu.tr/docs/genclik_arastirmasi.pdf. Okuma Tarihi: 19-09-2012.

Extended English Abstract

There are many types of capital like, physical capital which consists of hardware capital, economic capital which consists of the total amount of investment in money, human capital which consists of education, work capability, skills and ability of workers, healthy capital which consists of the total amount of physical and mental fitness of all society, and cultural capital which consist of cultural details that gives socio-economic advantages to individuals and social capital which consist of the total of social relations and the quality of this relation between all individuals in the society.

The purpose of present study was to examine the relation between social capital, life satisfaction and academic achievement on the example of Akdeniz University, School of Physical Education and Sports students.

This is an descriptive study and sampling group consisted of by the volunteer participant who were 115 male ($\bar{X}_{age} = 21.91 \pm 2.39$) and 51 female ($\bar{X}_{age} = 21.10 \pm 1.77$) and totally 166 participants, $\bar{X}_{age} = 21.66 \pm 2.24$).

In this study, Social Capital Scale which was developed by Onyx and Bullen (2000) and adapted to Turkish population by Ardahan (2012,) Life Satisfaction Scale (LSS) which was developed by Diener et all. (1985) and adapted to Turkish by Koker (1991) and Achievement Scale which was developed by Bilgin and Kaynak (2008) have been used. In the evaluation of the items in LSS and Achievement Scale (1 = Definitely Disagree ... 5 = Definitely agree), and in SC (1 = Definitely No ... 4 = Definitely yes) were used. The data collected by face to face method between the dates between 01st January and 30th March 2012. Since, in the process of assessing data the descriptive statistic methods such as frequency (f), percentage (%), average (M) and standard deviation (SD), were not applicable, to examine the differences between groups; One Way ANOVA and independent sample T-test, to examine the correlation between variables; Pearson Correlation test and to define which groups caused the differences; Tukey-b test have been used and results have been assessed according to significant level at 0.01 and 0.05.

There are nine sub factor of Social Capital; these can be listed like; (a) **Participation in the Local Community** which explain the voluntarily participation to local comity, (b) **Neighborhood Connections** which explain the neighborhood relation, (c) **Being the property**

of somewhere which explain the work/school relation and property, (d) **Tolerance of Diversity** which explain the acceptable level of diversity, (e) **Being a member of non governmental organizations** which explain the active participation of legal local and social community, (f) **Feelings of Trust** which explain the trust to other, (h) **Feelings of Safety** which explain the safety level of residence, (i) **Community initiative** which explain the responsibility of others, and (j) **Being representative of social context** which explain the helping others. Life satisfaction can be defined as “the global judgment of a person’s life” or “individual’s emotional acts out of life and as a general attitude towards life” or “the realization level of expectations” and the achievement can be defined as “reaching and/or realizing goals by using all resources efficiently and productively and has common meaning for individuals, organizations, societies and states. Definition also includes all the relation in work life, sport, cultural life, mental and physical healthy, family and social life”.

As a result of this study, there is statistically meaningful correlation between social capital, life satisfaction and achievement and it can be said that life satisfaction and social capital level at medium level; the participants see their academic achievement level adequate. There is statistically meaningful correlation between social capital and academic achievement. As Social Capital level of participant increase, life satisfaction and academic achievement increase. In addition, there is statistically meaningful correlation between life satisfaction and academic achievement. When social capital level of a student increases, academic achievements of student increase too. The women’s academic achievement and tolerance of diversity is higher than men but men’s participation in nongovernmental organization and local community is higher than women. This can be the results of men hegemony in work life. The students must be motivated to be volunteer, to be member of local committee, municipalities, to be property of somewhere, police and other authorities must pull together by the individuals to organize safety neighborhood. Nongovernmental organizations, all public and local authorities in the city must organize some recreational activities to break the borders between individuals and/or strength this relations. Because of good neighborhood connection has positive effect on academic achievement, the home owners and neighbors must be motivated and/or educated, forced to create satisfactory neighborhood connections.